

18/11 - 17/12

AFECTAR-SE ENTRE SI

-

INTERFERÈNCIES ENTRE COSSOS I COMUNITATS

Afectar-se entre si és una posada en acció de la idea del bon viure* com una forma connectada de relacions i afectivitats recíproques. Es tracta de concebre la pràctica artística com un dispositiu social d'interferències i friccions per repensar l'espai i l'experiència comunitaris. L'espai comú que a estones es converteix en un lloc transitori d'hàbitat i desplaçaments. Un punt saturat d'interrupcions per assaltar l'interstici i intentar apoderar-nos del buit deixant constància del moviment, de l'anada i la tornada, evidenciant el que és invisible, fent-nos ulls i vista amb les altres i des de les altres. Un so que és mar de fons, que passa sense quedar-se, però deixant empremta. Potser a aquesta cartografia plena d'interrupcions encara li fa falta alguna cosa, un territori, un espai, un pla de situació? O potser és més aviat un espai on posar-se, aturar-se, seure, afectar-se?

Així, els projectes aquí presentats són part de processos a la recerca de reimaginar el cos, el temps i l'espai de la cura i per a la cura. Són projectes que conviden a aturar-nos i mirar-nos al mirall de temptatives d'altres formes de vida i del viure. D'aquesta manera, cada proposta tradueix la defensa d'un sentit de ser-en-comú i d'habitar espais fronterers compartits. És des d'aquí, des de la recomposició del substrat col·lectiu, que cada proposta s'ha anat construint d'afectacions i polititzacions no exemptes de fragilitat, si no d'incomoditat. No obstant això, cada vegada que migrem de paraules, de pells i de roba per traduir l'experiència, alguna cosa es fa més lleugera. Lleu com un òrgan de tendresa que obre el cos i ofereix un refugi on poder estar i continuar sent malgrat tot.

Equip comissarial: M. Laura Ríos i Mireia Serrano

*El terme "bon viure" vol fer referència aquí al concepte tekoporã. Paraula utilitzada pels pobles originaris del territori d'Abya Yala per a referir-se a una manera col·lectiva i comunitària de cuidar i cuidar-se.

1 – Trinidad García

Clitorisneid

Imagineu societats menys violentes i competitives, on el plaer prevalgui per sobre de tot, una mirada dolça cap a l'òrgan del plaer. Clitocràtiques, expansives, suaus i joioses, un reflex de satisfacció i completeness més que de poder i control.

2 – Romina Pezzia

Recorrer los espacios con los ojos vendados

Tinc el desig, sempre present, de jugar amb els espais; explorar aquells que habitualment estan tancats, ocults, aquells als quals per alguna raó no he pogut accedir. Durant una tarda de novembre juguem a desorientar-nos per localitzar-nos dins d'aquelles habitacions. Amb els ulls embenats, l'Anna em porta a diverses àrees de Ca la Dona on no havia estat abans, i abans de descobrir la mirada he d'endevinar a quina part de la casa ens trobem.

3 – Clara Aguilar

Entre el Ágora y el Oikos

Entre el Ágora y el Oikos és una cerca cap als llocs de trobada.

Si la casa ja no és un espai segur i el carrer tampoc respon a aquesta necessitat de refugi, com s'activen espais comuns de seguretat? Davant d'una pregunta sense resposta, la peça planteja la possibilitat de crear aquests espais atenent el nostre imaginari d'acord amb les nostres necessitats.

4 – Natalia Lazaro Prevost

Acts of resistance

Natalia Lazaro Prevost és una artista visual que treballa amb fotografia, arxius i performance. La seva obra proposa una resignificació de les conductes definides històricament com a anormals o desviades per la institució mèdica occidental, explorant, a través del cos i l'arxiu, rituals de lectura del cos, especialment de la dona. *Acts of resistance* és una investigació visual que explora la representació de l'opressió i el dolor a través de la fotografia i la performance, realitzant una revisió del sentit original de l'arxiu mèdic.

5 – Allison Acza

A Body of Borders / Un Cuerpo de Fronteras

En aquesta investigació artística en curs, titulada *A Body of Borders / Un cos de fronteres*, se'ns convida a escoltar, mirar i *smash* (trençar). Actes per instigar un qüestionament del colonialisme a través d'una (breu) història del blat i de Tekopora. Una investigació sobre les perspectives hegemòniques de la producció de coneixement. Explorar les esquerdes, fractures i desplaçaments del cos (massa) com resultat d'unallarga història de violència colonial i neocolonial.

6 – Anna Pontes

Circular

Circular és una obra simbòlica que parla del procés i la litúrgia en l'experiència de fer servir el transport públic. Parlo del metro des d'una perspectiva emocional, entenent que és un espai que ocupem encara que sigui en períodes curts, però sovint reiterats, i, per tant, acabem teixint un vincle emotiu basat en la memòria, en les persones que ens envolten i en la història de la qual mai creiem haver participat del tot. I tot això des d'una òptica social i política, ja que el metro és una representació dels carrers, un espai on ens exposem, on les discriminacions i els privilegis sistemàtics cobren vida i es manifesten. Dins del metro es genera un espai de convivència, de familiaritat aliena on no hi ha més vincle aparent que compartir l'objectiu d'arribar. Pastels a l'oli sobre paper (50 cm x 70 cm).

7 – Marisa Fresco

Una semilla, un sitio

L'obra proposa una narrativa visual on els cicles biològics contenen, contemplen i abasten els processos biogràfics.

8 – Silvia Limiñana

“Ser enferma”

Aquest fanzine està dedicat a la comunitat de malaltes cròniques que m'he trobat *online*. Els *hashtags* que s'hi inclouen han estat creats per aquesta comunitat. Utilitzo el femení en la majoria dels textos perquè moltes de les que pateixen malalties cròniques són dones, o som assumides com a tals, però són presents en tots els gèneres. Amb el mateix capacitisme.

9 – Colectiva ArteSanas

Micropolíticas de resistencia. Experiencias colectivas feministas en Barcelona

“Es en el procés de construcció del que és comú que es coopera en la insurgència micropolítica, l'agent de la qual s'aproxima per la via del ressò intensiu que es dona entre freqüències d'afectes (emocions/vitals). Es tracta de teixir múltiples xarxes de connexions entre subjectivitats i grups que viuen situacions diferents, amb experiències i llenguatges singulars, i l'element d'unió dels quals són els embrions de mons que habiten els seus cossos, imposant-los la urgència que siguin creades formes en què aquests mons puguin materialitzar-se i completar així el seu procés de germinació” Suely Rolnik

